

L'autobús

El construeix a Chongqing una empresa de la qual no diré el nom per no fer-li propaganda, no fóra cas que en algun altre país exemplar (com ara l'Iran, aliat nostre en això de les civilitzacions) tingueren la idea d'encarregar-ne uns quants. Perquè cal reconèixer que es tracta d'un invent modèlic, aquest autobús, un vehicle dotat dels recursos, utilitatge, aparell i complements que el client demana (el client és el govern, en aquest cas), i que respon als criteris d'eficàcia, modernitat, economia, rapidesa, estalvi de temps i de complicacions, i altres exigències d'una societat moderna, d'un estat que sap com aprofitar els recursos. Els recursos, en la qüestió que ens ocupa, són els condemnats a mort, que ja se sap que a la Xina són un material ben abundant. Els xinesos, sota la direcció exemplar del gloriós Partit Comunista, continuen trencant rècords en tants camps d'activitat que seria difícil seguir-ne el rastre, ni tan sols si els apuntaren al llibre Guinness famós. Al llibre, si fóra el cas i si hi haguera notaris per a certificar-ho, figuraria un any darrere de l'altre la xifra exacta dels milers d'executats legals, condemnats pels tribunals xinesos, supose que tribunals populars, però no hi pot figurar perquè no sabem quina és la xifra: l'any passat, reconeguts per les autoritats, en van ser 1.718, però tothom, començant per Amnistia Internacional, sap que en són uns quants milers més. Fa pocs anys, segons les informacions més respectables, s'acostaven als 10.000. Molt sovint, tal com veiem de tant en tant en alguna foto de premsa, els condemnats viatgen en camió al lloc on seran executats –un lloc ben públic, de vegades un estadi–, i allà s'agenollen en rengles ben ordenats i reben la bala preceptiva al clatell. Un espectacle instructiu, com els homosexuals penjats de grues o de pals de la llum a les ciutats iranianes, aliades nostres. Però ja se sap que la nostra (europeus, intel·lectuals, gent

Joan Francesc Mira

d'esquerra...) indignació moral es concentra en els límits de Gaza o de Guantànamo, i la resta del món no compta per a res. En fi, el govern de la Xina no vol perdre temps, ni recursos preciosos, i se'n fot de la música i de qui la toca,

vist, sobretot, que als carrers d'Europa no li toca ningú cap música molesta, i que els diners són els diners, el comerç és el comerç, i les inversions són sagrades.

Per tant, a l'hora de l'aprofitament de recursos, els òrgans útils dels ajusticiats ja fa molts anys que entren ràpidament en el comerç hospitalari. I per a estalviar temps i completar el procediment amb garanties, l'autobús és perfecte. Priva el públic de l'espectacle però, en compensació, els avantatges tècnics són indubtables. L'autobús recull els condemnats a la presó, i pel camí, dins del vehicle preparat amb tots els requisits, reben una injecció letal i fulminant. Així els cadàvers arriben intactes i frescos a l'hospital, on els extrauen els òrgans que immediatament seran venuts per als trasplantaments quirúrgics. El govern cobra, cobreix les despeses, i n'obté un benefici segur. No és cap secret d'estat, sinó una simple tècnica moderna, i n'han parlat fins i tot els diaris mateixos del país. En deuen estar molt pagats. El responsable de màrqueting de l'empresa constructora explica que aquests vehicles de 7 metres i 17 places són una solució moderna i pràctica. I que les execucions són filmades, per assegurar-se que tot es fa segons la llei. Un altre avantatge d'aquest vehicle d'encàrrec és que pot acudir a poblacions petites o remotes, i així no cal traslladar prèviament els condemnats a una capital de província, cosa que representa una despesa inútil. A més, els botxins no s'embruten amb la sang dels trets, i no corren el risc de contagiar-se la sida amb el transport de cadàvers ensangonats amb camions. Tot són avantatges, doncs, i l'empresa fa saber que les vendes van bé, fins i tot en aquest temps de crisi.

“L'autobús recull els condemnats a la presó i, pel camí, dins del vehicle preparat amb tots els requisits, reben una injecció letal i fulminant. Així els cadàvers arriben intactes i frescos a l'hospital, on els extrauen els òrgans que immediatament seran venuts per als trasplantaments quirúrgics. El govern cobra, cobreix les despeses, i n'obté un benefici segur”